

Jogalapok és fontosabb érvek

Az olasz kormány jelen keresete a 2013. március 7-i C(2013) 1264 végleges bizottsági határozat (az értesítés 2013. március 11-én történt) ellen irányul, amellyel a Bizottság a Bíróság C-496/09. sz. ügyben 2011. november 17-én hozott ítéletében foglaltak teljesítése érdekében felszólította az Olasz Köztársaságot 16 533 000 euró kényszerítő bírság címén történő megfizetésére.

Ezen ítéletével a Bíróság az Olasz Köztársaságot többek között arra kötelezte, hogy a C-99/02. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2004. április 1-jén hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések végrehajtásában való késedelem fennállása alatt félévente fizessen az Európai Bizottságnak az „Európai Unió saját forrásai” számlára kényszerítő bírságot, amelynek összege a 30 millió eurós alapösszeg, valamint a jogellenes és a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatásoknak a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetésének időpontjában még vissza nem térített összes támogatáshoz viszonyított százalékos aránya szorzatának felel meg.

A felperes keresete alátámasztásául három jogalapra hivatkozik.

1. Az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdésének és (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított első jogalap: a végrehajtandó ítélet (a Bíróság C-496/09. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2011. november 17-én hozott ítélete) figyelmen kívül hagyása az ítélet azon pontjának téves értelmezése folytán, amely a kényszerítő bírság összegének meghatározásához „a jelen ítélet kihirdetésének időpontjában még nem visszatérített összes támogatást” tekinti referenciának.

— Az olasz kormány úgy véli, hogy a végrehajtandó ítélet e pontját akként kell értelmezni, hogy nem az ítélet meghozatalának időpontját kell tekintetbe venni, hanem azt az időpontot, amikor az eljáráson belül lezárul a bizonyítékok összegyűjtésének szakasza, vagyis amikor konkretizálódik az eljárás alapjául szolgáló tényállás, amely alapján a Bíróság a jogvita kereteit meghatározta. Az olasz kormány úgy véli ugyanis, hogy a félévente fizetendő kényszerítő bírság csökkentése céljából figyelembe kell venni az általa az eljárás folyamán, de a bizonyításfelvételi szakasz lezárását követően foganatosított visszatérítés iránti intézkedéseket.

2. Az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdésének és (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított második jogalap: a végrehajtandó ítélet figyelmen kívül hagyása az ítélet azon pontjának téves értelmezése folytán, amely kimondja, hogy a félévente fizetendő kényszerítő bírság összegének meghatározásához nem vehetők figyelembe az azon támogatásokkal kapcsolatos összegek „amelyeket az érintett időszak alatt még nem térítettek vissza, vagy azt nem bizonyították”

Az olasz kormány úgy véli, hogy a végrehajtandó ítélet e pontját akként kell értelmezni, hogy a fent említett értékelés szempontjából az a döntő, hogy a referencia-félév folyamán benyújtották a bizonyítékokat, nem pedig az, hogy e bizonyítékokat nem hozták a Bizottság tudomására e félév lejártát megelőzően. Az olasz kormány álláspontja szerint ugyanis az Európai Bizottság ezzel ellentétes értelmezése

— amelynek értelmében az Olasz Köztársaságot terheli a kötelezettség, hogy a félévente fizetendő kényszerítő bírság összegének meghatározása céljából az adott félév utolsó napjáig benyújtsa a bizonyítékokat, kizárva ezáltal a számból azon összegeket, amelyeknek ha meg is történt a visszatérítése az érintett időszak alatt, arról csak ezt követően tájékoztatták a Bizottságot — ellentétes a jóhiszemű együttműködés elvével, nem igazolható a Bíróság által meghatározott követelménnyel, és ténylegesen azt eredményezi, hogy elfogadhatatlan mértékben lerövidül az említett követelmény teljesítésére és ekként a félévente fizetendő kényszerítő bírság csökkentésére az olasz hatóságok rendelkezésére álló határidő.

3. Az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdésének és (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított második jogalap: a végrehajtandó ítélet figyelmen kívül hagyása a „csődegyezség” vagy „vagyonfelügyelet” hatálya alatt álló vállalkozásokkal szembeni követelések tekintetében.

— A határozat ugyanis a referencia-félév lejártakor függőben lévő támogatások összegéből nem vonja le az e vállalkozásokkal szembeni azon követeléseket, amelyek a vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárások folyamán keletkeztek, noha az olasz kormány álláspontja szerint olyan követelésekről van szó, amelyek visszafizetése tekintetében a tagállam kellő gondossággal járt el, és ekként azokat a végrehajtandó ítélet értelmében függőben lévő támogatások összegéből ki kell zárni.

A Közzolgálati Törvényszék F-94/11. sz., Brune kontra Bizottság ügyben 2013. március 21-én hozott ítélete ellen Markus Brune által 2013. május 19-én benyújtott fellebbezés

(T-269/13. P. sz. ügy)

(2013/C 207/76)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Markus Brune (Brüsszel, Belgium). (képviselő: H. Mannes)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

Kérelmek

A fellebbező az első fokon előterjesztett kérelmeinek fenntartása mellett azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék F-94/11. sz. ügyben 2013. március 21-én hozott ítéletét;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet határozathozatalra a Közzolgálati Törvényszékhez;
- az alperest kötelezze az első- és a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező különösen az alábbiakra hivatkozik:

1. A bizonyítékok hibás értékelése a vizsga megismétlésének kötelezettségével kapcsolatos vizsgálat során

- A megtámadott ítélet nem ismeri el, hogy a Közszolgálati Törvényszék F-5/08. sz., Brune kontra Bizottság ügyben 2010. szeptember 29-én hozott ítélet (a továbbiakban a Brune-ügyben hozott ítélet) végrehajtásának keretében megismételt szóbeli vizsga sérti az egyenlő bánásmód és az objektív elbírálás elvét, valamint az EUMSZ 266. cikkét,
- az ítélet indokolása helytelen jogi értékelést tartalmaz, és — különösen az EUMSZ 266. cikk feltételeivel, a hátrányos megkülönböztetés tilalmával és az értékelési kritériumok egységességének követelményével kapcsolatban — tévesen értékeli a tényeket;

2. Az alternatív megoldási lehetőségek téves kizárása

- A megtámadott ítélet jogilag téves indokollással utasítja el a Brune-ügyben hozott ítélet végrehajtásának a jelen ügygel kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlatból adódó alternatív megoldási lehetőségeit,
- az alternatív megoldási lehetőségek vizsgálatánál az ítélet különösen az egyenlő bánásmód és az objektív elbírálás elvének, a személyzeti szabályzat 27. cikkének, továbbá nyílt versenyvizsga-felhívás téves értelmezésére támaszkodik.

3. Másodlagosan: a vizsgaismétlés előkészítésével kapcsolatos eljárási hibák téves értékelése

- Az ítélet megfelelő időben történő felhívásra, a vizsgabizottság összetételével kapcsolatos rendes tájékoztatásra és az alkalmazandó joggal kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó megállapításai a tények és az alperes szervezettel kapcsolatos kötelezettségének értékelését illetően jelentős hibákat tartalmaznak,
- a Közszolgálati Törvényszék az ítéletben elmulasztotta értékelni azt, hogy a felperessel szemben eltérő bánásmódot alkalmaztak ahhoz képest, hogy egy másik pályázó egy párhuzamos eljárás során további tájékoztatást is kapott,
- a vizgabizottság elfoglaltságával kapcsolatos kifogást illetően az ítélet csupán a felperes hátrányos megkülönböztetésének bizonyíthatóságának hiányosságát vizsgálta, amely vizsgálat nem terjedt ki a megismételt vizsga keretében tanúsított elfoglaltságra.

4. A felperes harmadik, negyedik és ötödik kérelmének mint megalapozatlannak elutasítása

- az ítélet figyelmen kívül hagyja olyan általános kijelentések tételének lehetőségét, melyek nem rónak tényleges kötelezettséget az uniós szervekre,

— az ítélet úgy értelmezi az okozott hátrány orvoslására vonatkozó kérelmet, hogy a felperes nem kért kártérítést, jöllehet, a szóbeli tárgyaláson kifejezetten kinyilvánította e szándékát,

— az ítélet sérti az okozott hátrány kifejezett kérelem nélküli, hivatalból történő orvoslására vonatkozó, EUMSZ 266. cikk szerinti kötelezettséget.

5. A költségekről szóló hátrányosan megkülönböztető határozat

A megtámadott ítélet az F-42/11. sz., Honnefelder kontra Bizottság ügyben folytatott eljáráshoz képest hátrányosan megkülönbözteti a felperest, tekintve, hogy egy, ezen eljárásban mérlegelendőnek tekintett körülményt a Közszolgálati Törvényszék az eljárási szabályzatának 87. cikke 2. §-a alapján nem vett figyelembe mint a felperes számára is kedvező körülményt.

2013. május 21-én benyújtott kereset — SACBO kontra Bizottság és TEN-T EA

(T-270/13. sz. ügy)

(2013/C 207/77)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Olaszország) (képviselő: M. Muscardini avvocato, G. Greco avvocato)

Alperes: a Transzeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Hivatala, Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a megtámadott határozatot azon részében, amely bizonyos külső költségeket nem támogathatóaknak nyilvánított, ekként csökkentve az esedékes társfinanszírozás mértékét, és 158 517,54 euró összeg visszafizetését rendelte el annak minden jogkövetkezményével;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Transzeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Hivatala (TEN-T EA) 2013. március 18-i, „a 2009-IT-91407-S-cselekvés lezárása — a »Bergamo-Orio al Serio repülőtér intermodális fejlesztésére vonatkozó tanulmány« — C(2010) 4456. sz. bizottsági határozat”⁽¹⁾ tárgyában hozott határozatának azon része ellen irányul, amely nem elszámolhatóaknak, ekként nem támogathatóaknak ítélte a már megvalósított 1., 2.1., 4., 5., 6. és 7. tevékenységekre vonatkozó költségeket, és elrendelte 158 517,54 euró visszafizetését.